

Rapport

Lör dagen den 8 augusti

1942.

Ang.:

köpsmannen David Bengtsson, som den 7/8 1942 anträffats död i firma Fabriksförmedlingens butik i huset nr 14 Drottninggatan i Karlstad.

Freddagen den 7 augusti 1942 klockan 11,38 meddelades till kriminalavdelningen från härvarande ordningepolisavdelning, att en mansperson hittats till synes livlös i firma Fabriksförmedlingens butik i huset nr 14 Drottninggatan (samma fastighet som Grand Hotell). Två konstapler från ordningsavdelningen, Carl Gustaf Uno Strååt och Erik Folke Hedesund, hade kort förut sänts till platsen, sedan meddelande lämnats ordningsavdelningen per telefon av en fröken Lilly Löfgren, att en mansperson anträffats liggande i en innanför butikslokalen befintlig mindre packbod under förhållanden, som föranlett fröken Löfgren att underrätta polisen.

Med anledning av förestående verkställdes omedelbart undersökning på platsen av t.f. kriminalkommisarien Karl Henrik Ohlsson samt t.f. kriminalkonstaplarna Gustaf Holm och Henrik Flygare. Vid undersökningen framkom i korthet följande:

Vid kriminalpolispersonalens ankomst till platsen, hade denna avstängts av ordningspoliskonstaplarna. Fröken Löfgren, som fortfarande befann sig å Drottninggatan i närheten av platsen, uppgav, att hon några minuter tidigare kommit in i butiken, vars dörr varit olåst, men att hon icke kunnat upptäcka någon människa i butiken. Hon hade därför ropat men icke erhållit något svar, varför hon lättat en del på ett draperi till packboden och då iaktt-

git, att en mansperson varit liggande på golvet omedelbart innanför draperiet. I anledning härav hade fröken Löfgren omedelbart underrettat polisen om sina iakttagelser.

Vid undersökningarna befanns, att butikelokalerna består av ett butikorum av normal storlek, till vilket en ingångsdörr finnes från gatan. Jämväl från hotellgångarna på Drottninggatan finnes en ingång, men denna var vid tillfället låst och nyckeln till dörren var sittande å insidan. Gatudörren till butikelokalerna var däremot olåst och nyckeln till låset var sittande i detta på dörrens insida. Å den med gatulinjen parallella bortre väggen fanns vidare en dörröppning, som var försedd med ett draperi, vilket var fördraget. Innanför detta fanns en mindre packbod av samma bredd som butikelokalerna i övrigt men som hade ett djup av endast cirka 1½ meter. I ena änden av denna packbod fanns en arbetsbänk med en del mindre verktyg. Utrymmet upptogs i övrigt till större delen av hyllfack och lådor. Omedelbart innanför dörröppningen och mellan denna och hyll- och lådfacken anträffades en man liggande utsträckt på golvet, vilken person av kriminalpolispersonalen omedelbart igenkändes såsom butikens innehavare, köpmannen David Bengtsson. Kroppen, som redan var kall och likstel, var liggande med överdelen i en stor blodpöl. Mannen hade ansiktet mot golvet men låg mera på högra sidan än på magen. Benen voro utsträckta i rak linje från kroppen. Mannen var starkt nedblodd såväl i ansiktet som å händerna och på kläderna. Vid undersökningen på platsen av den döda kroppen befanns, att huvudets översida företedde tvänne större krossår, varjämte sår jämväl iakttoges i pannan. Blod rann fortfarande ur såren i huvudet samt ur näsa och öron. Förutom å golvet, där en stor blodpöl samlats, voro jämväl de nedre delarna av hyllfacken intill kroppen nedbloda med blod. Å väggarna i rummet kunde däremot endast obetydligt med blodstänk iakttagas.

Vid den företa undersökningen på platsen tillkallades förste stadsläkaren, doktor Erik Hiden, som endast kunde konstatera, att den anträffade mannens liv redan flytt och att döden av allt att döma inträffat minst 5 å 6 timmar tidigare.

Dels på grund av att packboden, där liket anträffades, var myc-

ket trång, och dels på grund därav, att insyn av nyfikna kunde ske från gatan, blev, efter det fotografieringar och mätningar verkställdes, den döda kroppen överförd till bårhuset.

Vid därefter företagna närmare undersökningar i lokalerna befanns, att något verktyg, varmed den dödes skador kunnat åstadkommas, icke kunde anträffas. Dels på grund härav och dels på grund av omständigheterna i öfrigt förefenne intet skäl till antagande, att den döde kunde ha tillfogat sig själv de skador, varav han avlidit. Några tecken till strid kunde dock icke iakttagas vare sig i själva butikselokalen eller i packboden. Å intetdera stället förefanns, om man bortser från den döda kroppen och de av densamma orsakade blodspårarna, någon som helst oordning. Tvänne stolar voro placerade i packboden, därav den ena vid huvudet och den andra vid fötterna på liket. Å väggarna i packboden kunde endast helt obetydliga blodstänk iakttagas, och dessa blodstänk voro placerade å båda sidor om dörröppningen. Trådar, som fastgjordes vid väggen och som fingo löpa i bloddropparnas fallriktning, sammanlöpte å ett ställe i dörröppningen, som befanns ligga cirka 90 cm. ovan golvytan. De blodspår av större beskaffenhet, som funnos i packboden, voro koncentrerade till platsen närmast omkring liket. I butikselokalen kunde icke några som helst blodspår iakttagas.

I den dödes fickor anträffades vid undersökning tvänne plånböcker och en portmonnä. I den ena plånboken anträffades en 5-kronorsedel samt diverse kvittenser och dylikt, i den andra plånboken ett för David Bengtsson utfärdat körkort samt ytterligare en del kvitton och andra handlingar, samt i portmonnän en del växelmünt, sammanlagt kronor 1:56, jämte tvänne nycklar, visitkort och andra småpapper. I fickorna anträffades vidare dublettnyckeln till butiksdörren, en del brev och anteckningsböcker samt andra papper, och å ena armen var sittande ett armbandsur, som stannat å 6:15.

I butikselokalen funnos en hel del radiocapparater uppställda å hyllor och bord, och å en särskild hylla intill skrivbordet anträffades bl.a. några pappaskar, innehållande ett antal nya armbandsur och armband.

Av vad som framkom såväl vid undersökningen i butikselokalen

och packboden som vid genomletandet av tillhörigheterna i den döda fickor, synes kunna antagas, att något tillgrepp icke ägt rum i samband med att Bengtsson bragts om livet. Detta antagande synes liksom styrkt därigenom, att alla papper och andra föremål, som förvarades i bordelådor eller på andra ställen, lågo i nära nog minutids ordning.

Rörande brottsplatsens utseende hänvisas i övrigt till bifogade skisser och fotografier.

Då genom den förberedande undersökningen på brottsplatsen framkom, att Bengtsson kunde ha bragts om livet genom yttre våld, förorsakat av annan person, avstängdes brottsplatsen i avvaktan på fortsatt undersökning genom personal från Statens Kriminaltekniska Anstalt, därifrån biträde vid undersökningen omedelbart rekviderades. Likaledes begärdes av landfogden i länet hos länsstyrelsen, att rättsmedicinsk undersökning skulle verkställas på den döda kroppen.

I avvaktan på de sålunda begärda expertundersökningarna blevo en del personer hörda i saken och uppgåvo därvid följande:

Fröken Lilly Konstance Löfgren, som är född den 21/12 1911 samt boende och skriven i huset nr 11 Orrholmsgatan i Karlstad, hörd den 6/8 1942 av överkonstaplarna Arvid Jansson och Henrik Ohlsson:

Hon vore uppväxt i Frykåsen, Frykeruds socken, och David Bengtsson hade varit boende i Bäckebron icke långt därifrån. Hon vore för den skull sedan barndomen bekant med Bengtsson. Sedan fröken Löfgren för omkring 10 år sedan kommit till Karlstad, där Bengtsson då varit boende, hade hon ibland sammanträffat med honom. Bengtsson

hade bl.a. en tid inkasserat livförsäkringspremier av henne. Sedan Bengtsson övertagit butiken å Drottninggatan, hade fröken Löfgren emellanåt varit in och hälsat på honom och bl.a. ibland fått låna telefonen i butiken.

Torsdagen den 6 augusti 1942 omkring kl. 11,30 hade fröken Löfgren i sällskap med sin gamle fader, vilken tillfälligtvis besökt staden, kommit gående å Drottninggatan och därvid passerat Bengtssons butik. Bengtsson hade då stått i dörren till gatan och tittat ut. Fröken Löfgren och hennes fader hade dock icke stannat, men Bengtsson hade i allt fall hälsat på dem. Fröken Löfgrens fader hade emellertid icke känt igen Bengtsson, varför fröken Löfgren efteråt talat om för denne, vem som hälsat på dem. Fröken Löfgren och hennes far hade sedan fortsatt till doktor Hildéns mottagning, alldenstund hennes far skulle söka läkare. Fröken Löfgren hade dagen ifråga icke vidare besökt Bengtsson eller på annat sätt sammanträffat med honom. Då hon passerat förbi butiken vid det förutnämnda tillfället, hade hon emellertid observerat, att en del människor, bl.a. en dam, uppehållit sig i butiken. Vilka personer detta varit, hade fröken Löfgren icke observerat.

Fre dagen den 7 augusti 1942 hade fröken Löfgren omkring kl. 11,20 gått från sin bostad å Orrholmsgatan samt över viadukten vid Centralstationen och Järnvägsgatan fortsatt till Drottninggatan. Fröken Löfgren hade haft för avsikt att gå ut på staden och köpa fisk, som hennes far skulle ha med sig, då han kl. 12,30 med tåg skulle fara tillbaka till sitt hem. Fröken Löfgren hade även tänkt att per telefon söka komma i förbindelse med sin fästman, som ligger på beredskapstjänst i Charlottenberg och har telefon 149, men hon hade varit osäker, om hon med hänsyn till den knappa tiden skulle kunna göra detta. Då hon kommit till hörnet vid Grand Hotell, hade hon emellertid sett på klockan vid urmakeriaffären mitt emot och då varseblivit, att klockan varit 11,30. För den skull hade hon ansett sig ha tid att söka ringa fästmannen, och för att få låna telefonen hade hon därför gått till Bengtssons affär. Butiksdörren hade varit tillstängd men icke låst, varför fröken Löfgren öppnat dörren och gått in. Då hon kommit in i butiken, hade hon emellertid icke sett

till någon där, varför hon yttrat: "Är du inte inne här Bengtsson?" Fröken Löfgren hade nämligen trott, att Bengtsson uppehållit sig inne i packboden. Fröken Löfgren hade iakttagit, att det draperi, som finnes framför skrivbordet i butiken, hängt på sin plats, d.v.s. på så sätt att det täckt skrivbordet för insyn utifrån. Platsen mellan skrivbordet och fåtöljen hade sålunda varit fri. Då fröken Löfgren icke fått något svar på sin fråga, hade hon fortsatt fram mellan skrivbordet och fåtöljen för att gå till packboden. Det draperi, som finnes framför dörren till packboden, hade varit fördraget helt och hållet, så att det täckt hela dörröppningen. Fröken Löfgren hade emellertid ragit draperiet åt sidan, därvid hon gått så tillväga, att hon, som stått med ansiktet mot dörren till packboden, med vänstra handen fattat tag i högra delen av draperiet och dragit detta åt vänster. Samtidigt hade hon yttrat: "Är du här inne Bengtsson?" Då hon dragit draperiet åt sidan, hade hon observerat, att en mansperson, som hon förstätt vara Bengtsson, varit liggande på golvet, och hade hon sett benen på honom. Därför hade hon iakttagit någon mörk fläck på golvet, men vad detta varit, hade hon icke närmare reflekterat på. Hon hade genast förstätt, att någonting särskilt inträffat och för den skull blivit mycket uppskakad, varför hon omedelbart rusat ut ur butiken och sprungit in i Millan Larssons cigarraffär, där hon för fröken Larsson omtalat sina iakttagelser. På fröken Larssons uppmaning hade fröken Löfgren ringt till polisen och meddelat sina iakttagelser. På uppmaning av en för henne okänd mansperson, som uppehållit sig i cigarrbutiken, hade fröken Löfgren kvarstannat på platsen, tills polismännen kommit. Efter ett par minuter hade ett par civilklädda yngre poliskonstaplar kommit till platsen och omedelbart gått in i Bengtssons butik, under det att fröken Löfgren, den förutnämnde mannen från cigarraffären och en fru Olsson från Bergvik stannat utanför. Fröken Löfgren hade iakttagit, att polismännen omedelbart gått fram mot packboden och att de sedan placerat draperiet vid skrivbordet mitt för den öppning, som funnits mellan skrivbordet och fåtöljen. Konstaplarna hade sedan omedelbart underrättat kriminalpolisen, och fröken Löfgren hade stannat kvar, tills kriminalpolismännen Holm och Flygare kommit till platsen. Den

sistnämnde hade antecknat fröken Löfgrens namn, varefter fröken Löfgren fått avlägsna sig.

Fröken Löfgren förklarade, att hon, då hon tittat in i packboden inne i butiken, blivit så uppskrämd, att hon icke närmare lagt märke till saker och ting. Hon hade sålunda icke haft någon bestämd uppfattning om huru mannen inne i packboden legat och icke heller med bestämdhet igenkänt mannen såsom Bengtsson, ehuru hon tyckt sig känna igen kläderna. Ute i butiken hade allt förefallit henne vara såsom vanligt, det enda hade varit, att allt förefallit henne så tyst. Några tecken till rörningar hade hon icke kunnat observera, och de båda draperierna hade varit placerade alldeles som vanligt.

Ifråga om Bengtssons ekonomiska förhållanden hade fröken Löfgren icke någon mera bestämd uppfattning. Hon visste, att han, då han slutat hos Försäkringsbolaget Trygg, fått en del pengar, som han använt till övertagandet av den av honom drivna rörelsen. Hon hade ibland frågat honom, hur det ginge med affärerna, och därtill hade Bengtsson endast svarat, att de gått bra. Huruvida Bengtsson under sista tiden haft det trasseligt ekonomiskt, hade fröken Löfgren därför icke någon kännedom om.

Bengtsson hade alltid varit glad och pigg, och några tecken till livsleda hade fröken Löfgren aldrig kunnat förmärka hos honom. I hamtrakten, d.v.s. Västra Entervik, vare Bengtsson ansedd såsom en mycket ordentlig och skötsam person. Hans sinnesläggning vare sådan, att fröken Löfgren hade svårt att tänka sig, att han skulle kunna ha några särskilda ovänner.